

Fredagen den 27 april

Kl. 14.00

Fredagen den
27 april 1973

*Ang. inriktningen
av hemkonsulent-
verksamheten***§ 1 Ang. inriktningen av hemkonsulentverksamheten**

Herr handelsministern FELDT erhöll ordet för att besvara fru *Sundströms* (s) den 14 mars framställda interpellation, nr 59, och anförde:

Herr talman! Fru Sundström har frågat mig dels om jag vill redogöra för hittills vunna erfarenheter av den nya inriktningen av hemkonsulentverksamheten, dels i vilken utsträckning hemkonsulenternas fortbildning inriktas på den kommunservicefunktion de ålagts.

Jag vill börja med att erinra om att hemkonsulenterna år 1970 överfördes till länsstyrelserna. Samtidigt anförtroddess huvudmannaskapet för konsulenterna åt konsumentinstitutet. Detta innebar att konsulenterna tilldelades en aktiv roll i konsumentpolitiken. I samband med beslutet om att inrätta ett konsumentverk uttalades vidare att hemkonsulenternas uppgifter är att stödja och främja konsumentpolitisk verksamhet. Häri innefattas såväl stöd till kommunal verksamhet som direkt rådgivning till konsumenter.

Vilken av dessa båda uppgifter som kommer att dominera i hemkonsulenternas arbete beror på i vilken takt och till vilken omfattning den kommunala verksamheten kommer att byggas ut. En utbyggd kommunal verksamhet som vänder sig direkt till konsumenterna kommer att medföra andra uppgifter för hemkonsulenterna än om det uteslutande blir hemkonsulenterna som på det lokala planet skall svara för direkt kontakt med enskilda konsumenter. Beträffande den kommunala verksamheten kan jag meddela att i drygt ett sjuttiotal kommuner har motioner väckts om att inrätta särskilda organ för konsumentfrågor. Några kommuner har redan fattat beslut om lokal konsumentverksamhet. Flertalet kommuner har dock, enligt vad jag erfarit, beslutat avvakta resultat av de överläggningar mellan konsumentverket och Kommunförbundet som pågår och som syftar till att utforma riktlinjerna för kommunal konsumentpolitisk verksamhet och hemkonsulenternas arbete i anslutning till denna verksamhet. Överläggningarna beräknas vara avslutade inom kort. Det är därför inte möjligt att i dag redovisa några egentliga erfarenheter av konsulenternas arbete med stöd åt kommunal verksamhet. Jag vill emellertid nämna att försöksverksamhet med lokal konsumentvägledning på initiativ av Kommunförbundet inletts i Borlänge och planeras i ytterligare tre kommuner. Respektive läns hemkonsulent har medverkat vid planering av verksamheten och kommer fortlöpande att delta i arbetet. I flera kommuner har vidare kontaktmän utsetts till hemkonsulenter.

Sedan en tid pågår således arbetet med att ge hemkonsulenternas verksamhet en ny inriktning, som på många sätt avviker från deras

Fredagen den
27 april 1973

*Ang. inriktningen
av hemkonsulent-
verksamheten*

tidigare uppgifter. Detta arbete kommer att fortsätta. Utbildningen av hemkonsulenterna spelar härvid en stor roll. Konsumentinstitutet anordnade på sin tid regelbundet kurser för hemkonsulenterna. Sålunda hölls en fortbildningskurs av orienterande karaktär hösten 1972 i samarbete med Kommunförbundet. Vid kursen behandlades bl. a. den kommunala organisationen, den kommunala verksamhetens rättsliga reglering samt möjliga former för lokal och regional konsumentpolitisk verksamhet. Konsumentverket kommer att svara för utbildningen i fortsättningen. Inom kort anordnar verket sin första kurs för konsulenterna.

Fru SUNDSTRÖM (s):

Herr talman! Jag ber att få tacka handelsminister Feldt för svaret på min interpellation.

I interpellationen har jag satt hemkonsulenterna i fokus därför att jag anser och alltid har ansett att deras verksamhet har stor betydelse för oss som enskilda konsumenter och för samhället. Från att ha varit en liten grupp verksamma ute på landsbygden har de numera ett stort arbetsområde både på landsbygden och i mera tätbebyggda områden. Deras tjänster blir mer och mer efterfrågade av allt fler grupper av människor som söker rådgivning hos dem.

Då blir frågan den, om de har anpassade normer att arbeta med och om deras lokaler, där de mestadels finns, är så placerade att konsumenterna lätt kan återfinna dem och få del av det material som hemkonsulenterna kan stå till tjänst med. Jag har erfarenheter från mitt eget län att om sådana lokaler ligger centralt, stiger snabbt besöksfrekvensen. Det är ofta förslag på kostsammansättningar, budgetförslag eller rådgivning inför inköp av hushållsredskap och maskiner som man vill ha. Samma erfarenheter gäller beträffande utställningar. Ligger utställningslokalerna på en central plats, där folk helt naturligt strömmar förbi, stiger efterfrågan åtskilligt på det material som hemkonsulenterna har.

I det här sammanhanget, inom en viss parentes, vill jag passa på att ge en eloge för ett mycket bra utställningsmaterial, som numera framställs centralt och överlämnas till hemkonsulenterna, ett material som både de och besökarna av utställningarna har haft stor nytta av, därför att materialet innehåller så upplysande exempel. Det är lätt att frakta med sig, om man vill ha tillfälliga utställningar på arbetsplatser, möten och konferenser.

I den andra delen av min interpellation har jag talat om de nya uppgifter våra hemkonsulenter har fått genom att de ofta får ta initiativ för att få till stånd ökad information för de enskilda konsumenterna. Ofta går det så till att hemkonsulenterna, någon från Kommunförbundet, någon från länet och representanter för kommunerna träffas för att diskutera frågan. Eftersom lokala konsumentnämnder är svåra att få till stånd för närvarande – kommunerna anför ekonomiska skäl för att avslå sådana initiativ – blir det ofta andra former man söker sig till.

Här är det ett omfattande arbete som utförts av hemkonsulenterna. De får som regel före ett sammanträffande sätta sig in i de enskilda kommunernas speciella ålderssammansättning, befolkningsunderlag, ar-

betsliv och kollektiva behov av konsumentupplysning. Eftersom många kommuner och deras representanter inte är så bekanta med hemkonsulenternas verksamhet, behövs det också en introduktion om vilka tjänster hemkonsulenterna kan åta sig.

Ofta blir följden av dessa överläggningar en s. k. försöksverksamhet. Handelsministern nämnde min egen hemkommun Borlänge, där vi startat en försöksverksamhet med en s. k. konsumentrådgivare, som betalas av kommunen och har mottagning några timmar varje vecka på en central plats, i det här fallet vårt bibliotek. Hon har inför sin uppgift introducerats av länets hemkonsulenter och står i ständig kontakt med dessa. Besöksfrekvensen bevisar att konsumenterna behöver stöd och rådgivning i dagens samhälle med det stora utbud av varor som finns. De flesta av oss får allt mindre tid att gå i affärer och prova och jämföra olika varusortiment.

Reklamationsärendena är också många, och där blir det ofta hemkonsulenterna som får fungera som kontakter för upplysning om vart man skall vända sig, om man får felaktiga varor o. d.

Jag är glad att handelsminister Feldt så starkt har understrukt hemkonsulenternas nya arbetsområden och deras behov av vidareutbildning inför nya uppgifter som ålagts dem. Kan man då också vänta sig att konsumentverket och Kommunförbundet stöder utbildning av annan personal som har med konsumentrådgivning att göra eller bör man öka antalet hemkonsulenter? Erfarenheten talar ju för att vi får räkna med ett ökat behov av t. ex. telefonservice, där konsumenten snabbt kan få besked om vart han kan vända sig i olika sammanhang. Och om kommunerna skaffar sig s. k. konsumentrådgivare, kan det då tänkas att även de omfattas av en central utbildning?

Jag anser att det är mycket angeläget att vi snabbt får ut ett antal utbildade personer i konsumentfrågor som finns *nära* konsumenterna nu när kommunerna inte är så villiga att inrätta konsumentnämnder.

Nu säger handelsminister Feldt att i ett sjuttioal kommuner har motioner väckts om att inrätta särskilda organ för konsumentfrågor, och några kommuner har redan fattat beslut om lokal konsumentverksamhet. Är det då möjligt att i sådana fall skapa ökade möjligheter att från konsumentinstitutet stödja sådan verksamhet eller anser handelsministern att den information som nu finns är tillräcklig för att stimulera kommunerna till ett ökat intresse för konsumentfrågor?

Herr handelsministern FELDT:

Herr talman! Jag uppskattar mycket det intresse som fru Sundström visar för hemkonsulenterna och den ändrade inriktningen av deras arbete. Jag tror att vi vid något tillfälle tidigare har diskuterat bl. a. frågan om de lokaler och de möjligheter till kontakt med allmänheten som hemkonsulenterna har. De är i dag i många fall inte tillfredsställande utan behöver säkerligen förbättras.

Jag blev glad att höra att det material som står till hemkonsulenternas förfogande är användbart inte bara hos dem utan också i andra sammanhang, och jag skall ta den hänvisningen med mig också till konsumentverket för att se till att materialet verkligen kommer till

Nr 76

Fredagen den
27 april 1973

*Ang. inriktningen
av hemkonsulent-
verksamheten*

Fredagen den
27 april 1973

*Ang. inriktningen
av hemkonsulent-
verksamheten*

användning.

På fru Sundströms första fråga, huruvida staten via konsumentverket är beredd att stödja utbildningen av kommunala konsumentrådgivare eller andra tjänstemän – vilken beteckning de nu må ha – som i kommunerna kommer att syssla med konsumentpolitisk verksamhet, vill jag svara att vi redan när propositionen lades i fjol sade att staten är beredd att svara för utbildningen av de kommunala tjänstemän som här kan komma i fråga. Vi är alltså beredda att regionalt eller centralt ordna utbildningskurser för dem.

Sedan tror jag att jag kan säga att konsumentverket är alldeles klart inriktat på att inom sina befogenheter och ramar arbeta för att stimulera kommunernas intresse för konsumentpolitisk verksamhet. Formerna för och inriktningen av det stimulansarbetet är emellertid beroende av de överläggningar som konsumentverket för med representanter för kommunerna just nu. Därför kan jag inte säga något om hur konsumentverket i så fall bör arbeta. Det är min bestämda förhoppning och förväntan att dessa överläggningar skall leda till positivt resultat, ett resultat som jag vid flera tillfällen har efterlyst och argumenterat för här i kammaren.

Fru SUNDSTRÖM (s):

Herr talman! Jag vet att det råder stor tveksamhet ute i kommunerna om hur man skall organisera och öka konsumentupplysningen. Jag har pekat på hemkonsulenternas roll i det här avseendet, men det är angeläget att från centralt håll lämna informationer eller bidra med annan stödjande verksamhet, så att vi får i gång en aktivare konsumentupplysning i de enskilda kommunerna.

Jag tackar än en gång handelsminister Feldt för hans svar och tolkar det som att handelsministern är beredd att ta ad notam de synpunkter jag har framfört i min interpellation.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 2 Föredrogs och hänvisades Kungl. Maj:ts proposition nr 123 till konstitutionsutskottet.

§ 3 Föredrogs och hänvisades motionerna
nr 1926 och 1927 till civilutskottet,
nr 1928–1930 till utbildningsutskottet,
nr 1931 till justitieutskottet,
nr 1932 och 1933 till lagutskottet,
nr 1934–1937 till skatteutskottet,
nr 1938–1940 till jordbruksutskottet,
nr 1941–1944 till näringsutskottet,
nr 1945 och 1946 till civilutskottet,
nr 1947 till näringsutskottet,
nr 1948 och 1949 till jordbruksutskottet,
nr 1950 och 1951 till civilutskottet,
nr 1952–1954 till lagutskottet,
nr 1955 till jordbruksutskottet,

nr 1956 och 1957 till näringsutskottet,
nr 1958 till lagutskottet,
nr 1959 och 1960 till civilutskottet samt
nr 1961 till jordbruksutskottet.

Nr 76

**Fredagen den
27 april 1973**

§ 4 Föredrags och bifölles interpellationsframställningarna nr 83 och 84.

§ 5 Interpellation nr 85 ang. situationen i Indokina

Ordet lämnades på begäran till

Herr TAKMAN (vpk), som yttrade:

Herr talman! Det avtal om ett slut på kriget och återupprättandet av freden i Vietnam som undertecknades i Paris den 27 januari 1973 var en historisk seger för det vietnamesiska folket. Men under de nästan 90 dagar som förflutit sedan avtalets undertecknande har USA och Saigonadministrationen kränkt detta avtal på ett ytterst allvarligt och systematiskt sätt.

USA fortsätter i många former sitt militära engagemang och sin inblandning i Sydvietnams inre angelägenheter för att inte dess neokolonialistiska regim skall falla sönder. USA har upphört med minsvepningen i Demokratiska republiken Vietnams farvatten, en operation som för övrigt inleddes endast symboliskt. USA gör spaningsflygningar över DRV:s territorium och uppmuntrar på allt sätt Saigonjuntans bombningar, artilleribeskjutningar och pacificeringsraider mot de befriade områdena i Sydvietnam. Mellan 200 000 och 300 000 politiska fångar hålls alltjämt kvar i Saigonjuntans tigerburar och andra fångelser, där tusentals massakrerats och där tortyr varit en alldaglig företeelse även efter Parisavtalets undertecknande. Ytterligare många hundra tusen kvarhålls i koncentrationsläger och s. k. strategiska byar. Miljoner civilpersoner som flytt undan bombningarna eller genom polisoperationer tvingats bort från sina hembygder hindras att återvända. Tiotusentals som misstänkts för att delta i opinionsrörelsen för Parisavtalets genomförande har arresterats, och många har dödats. Massiva bombningar dygnet runt äger sedan sju veckor rum mot byar och städer i Cambodja, och bombningar, även med B-52:or, har företagits mot Laos.

Demokratiska republiken Vietnam, Republiken Sydvietnams provisoriska revolutionära regering (PRR) och Laos patriotiska front har hela tiden visat sin goda vilja att genomföra Parisavtalet. För att ytterligare visa sin vilja och sin önskan att få ett slut på den allvarliga situation som nu föreligger har PRR genom sin förhandlingschef i Paris, minister Nguyen Van Hieu, framlagt ett sexpunktsprogram vid åttonde sessionen med den konsultativa konferensen mellan de båda sydvietnamesiska parterna den 25 april.

Sexpunktsprogrammet har följande lydelse (i översättning från de franska och engelska texter som just blivit tillgängliga):

”PRR:s SEXPUNKTSPLAN

framlagd den 25 april 1973 vid de båda sydvietnamesiska parternas rådgivande konferens i Paris

1) Fientligheterna måste upphöra omedelbart, alla avtalets bestämmelser måste strikt genomföras rörande varaktigt och tidsmässigt obegränsat eldupphör för att upprätthålla varaktig fred i Sydvietnam.

a) De båda sydvietnamesiska parternas väpnade styrkor måste upprätthålla vapenvilan och upphöra med alla fientligheter. Republiken Vietnams (Saigonregimen – ö. a.) väpnade styrkor måste omedelbart inställa sina operationer för att återerövra områden, alla bombningar och granatanfall, alla fientligheter, alla terroraktioner, alla förföljelser och repressalier, och de måste omedelbart återföra sina enheter till de positioner de intog före den 28 januari 1973.

b) I de fall då de båda sydvietnamesiska parternas väpnade styrkor kommer i direkt kontakt med varandra, skall dessa enheters befälhavare genast mötas för att nå överenskommelse angående erforderliga åtgärder som måste vidtas för att förebygga strider och upprätthålla freden.

c) Den militära tvåpartskommissionen (PRR och Saigonregimen – ö. a.) skall snabbt fastställa vilka områden som kontrolleras av vardera sydvietnamesisk part, bestämma formerna för truppernas stationering och omedelbart komma överens om korridorer, vägar och andra detaljer för endera partens militära transporter genom områden som kontrolleras av andra parten.

2) Alla civila vietnamesiska fångar, som fångslats och hålls fångna i Sydvietnam, måste omedelbart återlämnas.

I en anda av nationell försoning och endräkt och i syfte att strikt tillämpa artikel 8 c) i Parisavtalet är PRR redo att återlämna alla vietnamesiska civilpersoner tillhörande Saigonsidan, som tillfångatagits och hålls fångslade i Sydvietnam, inom den i avtalet stipulerade 90-dagarsfristen.

Saigonadministrationen måste:

a) omedelbart efteråt återlämna de vietnamesiska civilpersoner från PRR-sidan, som tillfångatagits och hålls fångslade i Sydvietnam; den måste omedelbart återlämna alla de personer, som inte tillhör någondera sidan, vilka fångslats och hålls fångna för att de kämpat för fred, oberoende, bättre levnadsvillkor och demokrati, liksom alla andra personer som tillfångatagits under kriget.

b) Tills de återlämnas skall dessa tillfångatagna och fångslade civilpersoner behandlas humant i enlighet med vad som stipuleras i artikel 8 b) i det protokoll som behandlar återlämnandet av vietnamesiska civilpersoner som tillfångatagits och hålls fångslade i Sydvietnam. Arresteringar och frihetsberövanden måste genast inställas och fängelse-regimen avskaffas.

3) Det sydvietnamesiska folket måste omedelbart tillförsäkras fullständiga demokratiska fri- och rättigheter.

I likhet med PRR måste Saigonadministrationen fullständigt och omedelbart tillförsäkra folket alla demokratiska fri- och rättigheter som stipuleras i artikel 11 b) i Parisavtalet om Vietnam. Den måste upphöra med all förföljelse, göra slut på terrorism och förtrycket och alla rensningsoperationer som hotar folkets liv och egendom. Den måste tillförsäkra det sydvietnamesiska folket fritt val av bostadsort, fritt val av arbete, frihet att röra sig mellan olika platser och mellan områden som

kontrolleras av de båda sydvietnamesiska parterna, så att den sydvietnamesiska befolkningen skall kunna fortsätta sin förvärvsverksamhet, sköta sina hus och risfält, besöka släktingar och vårda familjegravarna.

Vietnameser som vistas utomlands och personer som av politiska skäl måste leva utomlands måste fritt få återvända till Sydvietnam för att besöka familjerna och delta i landets återuppbyggnad. Alla dessa personer ur varierande politiska och religiösa riktningar, som inte tillhör någondera sidan, måste också få frihet att utföra sin politiska verksamhet i de båda områden som kontrolleras av de båda sydvietnamesiska parterna. Pressfriheten måste säkras, all censur måste avskaffas och alla inskränkningar i pressfriheten. Tidningar av olika tendenser måste få spridas fritt i de båda områden som kontrolleras av de båda sydvietnamesiska parterna.

4) Bildandet av det nationella rådet för nationell försoning och endräkt.

I en anda av nationell försoning och endräkt, ömsesidig respekt och ömsesidig ickeinblandning skall de båda sydvietnamesiska parterna snabbt bilda det nationella rådet för nationell försoning och endräkt, sammansatt av tre lika delar, som skall åta sig de uppgifter som stipuleras i Parisavtalet om Vietnam, nämligen:

Befordra de båda sydvietnamesiska parternas genomförande av avtalet för att åstadkomma nationell försoning och endräkt och trygga de demokratiska fri- och rättigheterna, organisera fria och demokratiska allmänna val och utarbeta tillvägagångssätt och formerna för lokala val.

De båda sydvietnamesiska parterna skall komma överens om rådets organisatoriska uppbyggnad och antalet ledamöter, nominering av rådets ledamöter, om dess arbetssätt och om dess ledamöters okränkbarhet.

5) Genomförandet av fria och demokratiska allmänna val i Sydvietnam.

PRR har alltid hävdat att det sydvietnamesiska folket skall bestämma om Sydvietnams politiska framtid genom verkligt fria och demokratiska val, konstituera en nationalförsamling, utarbeta en konstitution och bilda en sydvietnamesisk regering, som företräder hela sydvietnamesiska folkets önskemål och vilja till fred, oavhängighet, demokrati och nationell endräkt.

I enlighet med avtalets artikel 12 är PRR redo att träffa överenskomelse med den andra sidan om vilka organ som skall bildas genom dessa allmänna val. Hur dessa allmänna val skall organiseras liksom beslut angående valordning skall avgöras av det nationella rådet för nationell försoning och endräkt. PRR anser det vara nödvändigt att snabbt stabilisera läget i Sydvietnam och att fullständigt och utan dröjsmål tillförsäkra det sydvietnamesiska folket demokratiska fri- och rättigheter för att man snabbt skall kunna gå vidare och genomföra verkligt fria och demokratiska val i Sydvietnam.

6) Frågan om de vietnamesiska väpnade styrkorna i Sydvietnam.

Frågan om de vietnamesiska väpnade styrkorna i Sydvietnam skall lösas av de båda sydvietnamesiska parterna i en anda av nationell försoning och endräkt, likaberättigande och ömsesidig respekt, utan främmande inblandning, i enlighet med det läge som råder efter kriget. Bland de frågor som skall diskuteras av de båda sydvietnamesiska parterna är åtgärder för att nedskära deras militära styrkor och demobilisera de sålunda nedskurna trupperna. De båda sydvietnamesiska

parterna skall göra detta så snart som möjligt.

De ovanstående sex punkterna är helt logiska och förnuftiga och de står i samklang med Parisavtalets anda och bokstav. Dessa punkter banar väg för en snabb överenskommelse om Sydvietsnams inre angelägenheter i syfte att förverkliga det sydvietnamesiska folkets djupa aspirationer, nämligen fred, oavhängighet, demokrati och nationell försoning och endräkt.

För att konferensen snabbt skall ge goda resultat föreslår vi att de båda parterna tar dessa sex punkter som utgångspunkt för diskussion och en uppgörelse och att detta sker i två etapper. I första etappen bör de mest brådskande frågorna lösas, vilka upptas i punkterna 1-4, och i denna ordningsföljd. Så snart överenskommelse träffats i en fråga, skall den omedelbart tillämpas. De mest brådskande frågorna måste lösas först och finna fullständig tillämpning för att tjäna som grundval för lösandet av punkterna 5 och 6. Andra etappen skall lösa punkterna 5 och 6.

Om de båda parterna gör positiva ansträngningar och visar god vilja kan vi avsluta första etappen inom en kort tidsrymd och kan sedan söka att snabbt lösa de återstående frågorna i en andra etapp.

PRR-delegationen är redo att diskutera dessa sex punkter med alla politiska och religiösa riktningar för att därmed bidra till en snabb lösning av Sydvietsnams inre angelägenheter.”

Jag har här återgivit sexpunktsprogrammet in extenso. Med stöd av vad jag inledningsvis anfört anhåller jag om kammarens tillstånd att till herr utrikesministern få ställa följande fråga:

Är utrikesministern beredd att lämna en redogörelse för svenska regeringens uppfattning om läget i Indokina och sin inställning till det sexpunktsprogram som den 25 april 1973 framlades av Republiken Sydvietsnams provisoriska revolutionära regering för en lösning av den allvarliga situationen som uppstått genom USA:s regerings och Saigon-administrationens allvarliga och systematiska kränkningar av Parisavtalet om ett slut på kriget och återupprättandet av freden i Vietnam?

Denna anhållan bordlades.

§ 6 Anmäldes och bordlades Kungl. Maj:ts proposition nr 127 med förslag angående förordnande av taxeringsintendent med särskilda uppgifter.

§ 7 Anmäldes och bordlades

Framställningar

Nr 10 Skrivelse från riksdagens ombudsmän angående anslag på tilläggsstat för budgetåret 1972/73 för lokalutrustning m. m.

Nr 11 Skrivelse från riksdagens förvaltningsstyrelse angående kompletterande anslagsframställning för budgetåret 1973/74

§ 8 Anmäldes och bordlades

Finansutskottets betänkanden

Nr 21 i anledning av motioner angående kommunernas ekonomi

Nr 22 i anledning av propositionen 1973:85 angående utgifter på tilläggsstat III till riksstaten för budgetåret 1972/73, i vad avser vissa anslag inom finansdepartementets verksamhetsområde

Nr 76

Fredagen den
27 april 1973

Skatteutskottets betänkande

Nr 27 i anledning av propositionen 1973:85 i vad avser ytterligare anslag till riksskatteverket för budgetåret 1973/74 m. m.

Justitieutskottets betänkanden

Nr 17 i anledning av propositionen 1973:30 med förslag till lag om ändring i rättegångsbalken m. m. jämte motioner

Nr 19 i anledning av propositionen 1973:74 med förslag till organisation av samhällets rättshjälp m. m. jämte motioner

Nr 20 i anledning av motion om översyn av straffbestämmelserna om djurplågeri

Försvarsutskottets betänkanden

Nr 14 med anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:75 angående vissa organisations- och anslagsfrågor m. m. rörande försvaret jämte motion

Nr 15 angående uppskov med behandlingen av vissa ärenden

Jordbruksutskottets betänkande

Nr 20 i anledning av propositionen 1973:31 med förslag till ändring i lagen (1944:219) om djurskydd jämte motioner

Näringsutskottets betänkande

Nr 41 i anledning av motioner om skärpt lagstiftning mot konkurrensbegränsningar

§ 9 Anmäldes och bordlades följande motioner:

Nr 1962 av herr *Hermansson m. fl.*

Nr 1963 av herr *Lindkvist och fru Theorin*

avlämnade i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:22 med förslag till bostadssaneringslag m. m.

Nr 1964 av herr *Nordstrandh m. fl.*

avlämnad i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:78 om utformning av praktiken för studerande vid lärarhögskolas lågstadie-, mellanstadie- och ämneslärlinje m. m.

Nr 1965 av herr *Levin*

Nr 1966 av herr *Levin*

avlämnade i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:94 om ändringar i vägtrafikbeskattningen m. m.

Nr 1967 av herr *Magnusson* i Borås

avlämnad i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:106 med förslag till ändring av bestämmelser om extra avdrag vid inkomsttaxeringen, m. m.

Nr 76

**Fredagen den
27 april 1973**

Nr 1968 av fru *Åsbrink m. fl.*
avlämnad i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:107 med förslag
om inrättande av en fältstation i Skara

Nr 1969 av herr *Kristiansson* i Harplinge *m. fl.*
Nr 1970 av herr *Olsson* i Asarum *m. fl.*
avlämnade i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:109 med förslag
till förordning om ändring i tulltaxan (1971:920), m. m.

Nr 1971 av herr *Strömberg m. fl.*
avlämnad i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:111 angående
godkännande av konvention om förhindrande av havsföroreningar till följd
av dumpning av avfall

Nr 1972 av herrar *Hörberg* och *Sundkvist*
Nr 1973 av herr *Josefson* i Arrie *m. fl.*
Nr 1974 av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.*
avlämnade i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:120 med förslag
angående beskattning av pensionsförsäkringstagare, m. m.

§ 10 Meddelande ang. enkla frågor

Meddelades att följande enkla frågor denna dag framställdes, nämligen
av

Nr 196 Herr *Hallgren* (vpk) till herr socialministern angående dispenser
från gällande arbetarskyddsbestämmelser:

Anser statsrådet det ur arbetarskyddssynpunkt tillfredsställande att
yrkesinspektörer och kungl. arbetarskyddsstyrelsen ger dispens från
gällande skyddsbestämmelser införda i av kungl. arbetarskyddsstyrel-
sen utgivna skyddsanvisningar?

Nr 197 Herr *Mattsson* i Lane-Herrestad (c) till herr industriministern
angående indragning av koncessioner för elektriska distributionsföre-
ningar:

Anser statsrådet att indragning av koncessioner är rätta metoden
för att få till stånd överlåtelse eller sammanslagningar av elektriska
distributionsföreningar?

§ 11 Kammaren åtskildes kl. 14.20.

In fidem
BENGT TÖRNELL

/Solveig Gemert